

BƏYƏT

№ 39 (620)

Kəmaləddin Qədim

ÖLƏN, SAĞ ƏLİN BAŞIMA

Özüm boyda bir daş olub,
Düşüb yıgvalım başıma.
Kim deyirdi səni, dünya,
Sevim, çıxarım başıma?..

Halal loxmam, halal adım,
Haramına ulaşmadım.
Nə qapazın yaraşmadı,
Nə də siğalın başıma...

Mən ki, boyun burub durdum,
Bir ömür uydurub durdum.
Nə oyunlar qurub durdu,
Əyrin, cığalın başıma...

Kar oldummu, lal oldummu,
Ondan belə bal oldummu?..
Mən qal oğlu qal oldummu,
Ölən, sağ əlin başıma...

ÖLÜRSƏM, ALLAH ÖLDÜRSÜN

Olurmu yanımda oduna,
Zülmünü çəkim olmazın.
Başına dolanım, durum,
Getməyə yolum olmasın?..
Nə gəlsə canım, gəlsin,
Dərd gəldi, dərmanın gəlsin.
Olurmu fərmanın gəlsin,
Altında qolun olmasın?..
Nə bir çarə, əlac burax,
Neynək, susuz qoy, ac burax.
Burax, ya da ki aç burax,
Mən adlı qulun olmasın.
Haqlıyam, üzüm güldürsün,
Suçluyam, həddim bildirsin.
Ölürsəm, Allah öldürsün,
Qoy sənin əlin olmasın...
20 noyabr 2015

SONRA GÖRDÜLƏR
Doğrudu, gördülər məni,
Gördülər, sonra gördülər.
Elə bil ki sağırıldı,lar,
Kordular, sonra gördülər

Bu naşı ovçular elə
Qənimim oldular elə.
Qaçdıqca qovdular elə,
Yordular, sonra gördülər.
Nə başlar, dəhnələr varmış,

Nə qorxunc səhnələr varmış.
Ürəyimdə nələr varmış,
Qırdılar, sonra gördülər.
Beləymiş küncələr, bucaqlar,
Beləymiş gözədən uzaqlar.
Yolum üstə nə duzaqlar
Qurdular, sonra gördülər.
Çox kəsildi şərt üstümdə,
Yandım, boğuldum tüstümdə.
Qoşunuydu dərd üstümdə,
Ordular sonra gördülər.
Olan olmuş, bitən bitmiş,
İman itmiş, Quran itmiş.
Yan-yörədə hürən itmiş,
Qurd ular, sonra gördülər.
Mən ki qayıldım azıma,
Bəxtimə, alın yazıma.
Öldürdülər, namazıma
Durdular, sonra gördülər...

GƏLMƏMİŞ

Ay mənim pərvanə canım,
O arzu, kamın gəlməmiş.
Çox dolanıb, durma belə,
Gəlməmiş, şamın gəlməmiş...
Asanmı Məcnunluq, asan,
Gör kimlərə qoşulmusan...
Sən artıq sərxoş olmusan
Mey dolu camın gəlməmiş...
Dərilən dərilb, düzdü,
Yuyulub, sərilib, düzdü.
Bir bəxt göndərilib, düzdü,
Yanacaq zaman gəlməmiş...
Axı paşa-paşa dedim;
Salar dağa-daşa dedim
Sözlə də baş-başa, dedim
Qalma, ilhamın gəlməmiş...

QOŞA QANADNAN ÇIXMIŞAM

Saatlar bir saat geri çəkildi...
Səhər-səhər bu gün evdən
Təzə saatnan çıxmışam.
Bu əlinən, bu gözünən,
Bu ayaq-atnan çıxmışam.
O köhnə arzu, diləknən,
O "baxaq"nan, o "görək"nən.
O həmin xəstə ürəknən,
O həmin çatnan çıxmışam.
Mən piyada, o qız atlı,
Bir nağılmış tatlı-tatlı.
Sonucunda ömür adlı
Yola arvadnan çıxmışam.
Bir yanıq Kərəməm elə,
Ardımca yol gəlir Lələ.
Məcnunnan düşmüşəm çölə,
Dağa Fərhadnan çıxmışam.
Bir şey ki qayılam aza,
Çox özün qoymasın naza.
İl olub ki qışdan yaza
Beş-on manatnan çıxmışam.
Uyub şeytan, cin oynuna,
Bir qondarma din oynuna.
Düşüb fələyin oynuna,
Çıxanda matnan çıxmışam.
Əksilməz ki can bu cannan,
Alınmaz ki qan bu cannan.

Gəzmə, ölüm, mən bu cannan
Qoşa qanadnan çıxmışam...

MƏN ADDA BİRİ VAR-DAŞ TƏRƏZİDİ...
Kim deyir tək elə fikir çəkənəm,
Çəkir də gözümə gözüm şəklini.
Mən həm də çox gözəl şəkil çəkənəm,
Çox gözəl çəkirəm sözün şəklini...

Gündüz gülər görüb surətimi də,
Aldanma, nə çəksəm gecə çəkirəm.
İllərdi mən sənin həsrətini də,
Gülüm, bilirən ki necə çəkirəm...

Canımın bir gizli sirri yox artıq,
Vicdan dedikləri baş tərəzidi.
Dünyada mən adda biri yox artıq,
Mən adda biri var-daş tərəzidi...

Dərdi də tuturam dilə, çəkirəm,
Kənardan eşidib, duyanı olmur.
Vallah, ağrını da elə çəkirəm,
Bir qram o yanı, bu yanı olmur...

GÖRÜNÜR HƏMİŞƏ YOL MƏNDƏN QABAQ

Canım, bircə kəlmə sözə dəymərəm,
Qabaqdı, bir kəlmə "OL" məndən qabaq.
Tək elə yer olsa, göy olsa nə qəm,
Ot məndən qabaqdı, kol məndən qabaq.

Bu çapar könlümə, atdı könlümə,
Yaddı sən çəkənlər, yaddı könlümə.
Nə sağım, nə solum yatdı könlümə,
Sağ məndən sonradı, sol məndən qabaq.

Almadım vecimə şah oğlu şahı,
Köləsi olmadım, sevdim Allahı.
Mən könlüpaşanın biriyəm axı,
Olmaz kölə məndən, qul məndən qabaq.

Özünü özündə gəl də ram elə,
Həm ovam, həm də ki, ovçuyam elə.
Mən ana bətnindən yolçuyam elə,
Görünür həmişə yol məndən qabaq...

DÜNYA QONAQ SEVƏN DEYİL

Nəyini sev deyim, canım,
Harasına güvən deyim?
Nə dövlətdə dəvən dünya,
Nə övladda nəvən deyil...

Eylə başda çətir yası,
Yas üstündən gətir yası.
Nə bırıllıq bitir yası,
Nə şivəni şivən deyil...

Güc yeridi, zor yeridi,
Çəpik yeri, xor yeridi.
Nə Şuşası gor yeridi,
Nə bayrağı kəfən deyil...

Oldun utanc, eyib yeri,
Əy, başını əyib yeri.
Hələ də gəlməyib yerin,
Hələ də girəvən deyil...

Öz-özünə göz dağısan,
Öt də, elə son ağısan.
Çox da Allah qonağısan,
Dünya qonaq sevən deyil...

ADIM

Yaşadım alovlar, odlar içində,
Neynim, görünmədi boyum-buxunum.
Adım seçilmədi adlar içində,
Hələ kimlərdənsə sonra oxunur...

Bir mənəm, bir də ki sinəmin dağı,
Nə çəkdim həsrətdən, əzabdan özgə.
Nəyim var adıma, nəyim var axı,
Nəyim var beş-altı kitabdan özgə?..

Olmadı qəflətdən oyan, dur, deyən,
Heç vardan, dövlətdən dəvəm də yoxdu.
Bir azca köhnədi, uzundur deyər,
Adımı daşıyan nəvəm də yoxdu...

Bura da gəlmədim kefim əlindən,
Gör əlsiz-obasız nə urvatdayam...
Zor ilə alındı evim əlimdən,
Hələ də havada qeydiyyatdayam...

Deyirlər şükr elə dərdsiz olmadın,
Canbirin, dərd bağrıbadəşin şükr.
Ali kürsülərdə dolaşır adın,
O boyda nazirdi adaşın şükr...

Qoyub gedəcəyim yolmu, izmi var,
Gör hələ nə düşdü yadıma mənim;
Daha bu dünyada küçəmizmi var,
Sabah da verilə adıma mənim...

Di yaşa, günləri günlərə cala,
Şələlə bu zatsız yaddaşın üstə.
Əslində o gündən daş altı qalar,
Elə ki yazıldı ad daşın üstə...

Bu boyda alilər, zatlar içində,
Neynim, görünməyir boyum-buxunum.
Adım da seçilmir adlar içində,
Hələ kimlərdənsə sonra oxunur...

TUTURLAR

Gör necə qoyurlar adam yerinə,
Adını adlara tay da tuturlar...
Qoymurlar qalasan dərdsiz, kədərsiz,
Hər dərdədən, kədərdən pay da tuturlar.

Nə boyda ara var yanından tora,
Düşmək keçməyə də canından tora.
Gör necə salırlar qanundan tora,
Boyuna gör necə qayda tuturlar...

Çıx üstə, qurusun çay, cəhənnəmə,
Doğmasın üzünə ay, cəhənnəmə.
Özünün saydığı say cəhənnəmə,
Fələyin saydığı sayda tuturlar...

Necə biləsən ki, yaxın kimsəni,
Hələ qorxudursa yuxun kimsəni.
Çəkirsən, tutmayır ahın kimsəni,
Elə, ahını da göydə tuturlar...